

Predmet: Bytyqi (optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović)

Okružni sud u Beogradu -Veće za ratne zločine

Broj predmeta: K.V. br. 3/2006

Glavni pretres 12. 05. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Saše Markovića

Po zanimanju je oficir policije i radi kao komandir Policijske ispostave Valjevo. Bio je na obuci u Petrovom selu, ali u smeni koja je počela 27. 07. 1999. Nije bio u smeni kada su u Petrovo selo dovedena braća Bytyqi. Za ubistvo braće Bytyqi čuo je preko sredstava informisanja, kada je to objavljeno.

Pitanja punomoćnika

Svedok poznaje optužene Sretena Popovića i Miloša Stojanovića. Sretena Popovića je upoznao na drugoj obuci koja je organizovana za instruktore i održana u novembru mesecu 1999. Prepoznao je i optuženog Miloša Stojanovića i rekao da je on vodio magacin i izdavao opremu. Iskaz svedoka i odbrana optuženog Popovića u potpunosti rasvetljavaju činjenicu da su braća Bytyqi, po dovođenju u Petrovo selo, bila zatvorena u magacin, sa kojim je bio zadužen Miloš Stojanović [na pitanje punomoćnika advokata Dragoljuba Todorovića].

Saslušanje svedoka Nenada Đurđevića

Svedok je policajac i sada je pripadnik Odreda žandarmerije u Kraljevu. Bio je 15 dana na obuci u Petrovom selu u julu mesecu 1999. godine i to u sastavu Policijske brigade iz Beograda. Kada je on bio na obuci došlo je do incidenta, kojom prilikom su policajci iz Kragujevca napustili obuku, a pošto se to dogodilo u smeni koja je počela 9. 07. 1999. to znači da je i svedok u to vreme bio na obuci. Poznato mu je da su obuku u to vreme u kampu Petrovo selo izvodili instruktori iz JSO. Zna da se jedan zvao Fric, a drugi Mića.

Poznato mu je da je ispod piste sa gornje strane bio neki objekat smeštaja. U stvari tu je bila izlivena ploča na nekom objektu i prilaz tom objektu nije bio dozvoljen. Predsednik veća je insistirao da kaže ko je to zabranio, a svedok je odgovorio: "Da vam kažem, ja ne mogu da sada tvrdim sa sigurnošću da je neko zabranio, u smislu tu ne može da se ide, ali je između nas bilo ono, što se manje krećeš, manje upadaš instruktorima u oči...". Na pitanje tužioca da malo objasni to u vezi sa zabranom prilaženja objektu ispod piste izjavljuje .."...ne sećam se da je neko konkretno naredio i rekao, nemojte da idete tamo, tamo ne može, tamo može, ovde može... Jednostavno, pravilo je bilo slobodno vreme iskoristiti za odmor.". Na insistiranje tužioca što je upotrebio termin zabranjeno, odgovorio je da je to možda bio lapsus.